

ת"פ 42553/11/21 - מדינת ישראל נגד רוואן אבו טיר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42553-11-21 מדינת ישראל נ' אבו טיר
בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י גב' אביה איתן, מתמחה

המאשימה

נגד

רוואן אבו טיר
ע"י ב"כ עוה"ד פארס מוסטפא

הנאשמת

הכרעת דין

כתב האישום והתשובה לו:

1. ביום 17.11.2021 הוגש נגד הנאשמת כתב אישום. בכתב האישום יוחסה לנאשמת עבירה של **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 274 (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בגין אירוע מיום 21.01.2021 כפי שיפורט להלן.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 21.01.2021 הוצב מחסום משטרה לאכוף מגבלות קורונה בדרך שועפט לכיוון מרכז העיר, בירושלים. בסמוך להצבת המחסום, הגיעה הנאשמת ברכב מסוג יונדאי (להלן: "**הרכב**") יחד עם שלושת אחיותיה, סוזאן אבו טיר (להלן: "**הקטינה**") ג'האן אבו טיר (להלן: "**ג'האן**") והנאדי אבו טיר (להלן: "**הנהגת**"). השוטרת ציונה צרפתי חבני (להלן: "**השוטרת ציונה**") פנתה לנהגת וביקשה ממנה לעצור בצד הדרך. לאחר שהתברר לשוטרת ציונה כי יצאו מהבית בניגוד להנחיות, הודיעה לנאשמת ואחיותיה כי בכוונתה לרשום להן דו"ח קורונה. בתגובה לכך, כך נטען בכתב האישום, יצאה הנאשמת מהרכב והחלה לצעוק תוך שהיא מניפה ידיה לעבר השוטרת: "**את לא יודעת מי אני, אני הבת של אבו טיר**". בשלב זה, התקרבה הנאשמת אל השוטרת ציונה, אשר סימנה לה עם היד להתרחק. הנאשמת, כך נטען, **דחפה את השוטרת ציונה ומשכה בשיערה** וכן **במשקפיים** שהיו על ראשה. השוטרת גליה קדם (להלן: "**השוטרת גליה**") אשר הבחינה במתרחש, הרחיקה את הנאשמת מהשוטרת ציונה.

במעשיה המתוארים, כך נטען, תקפה הנאשמת את השוטרת ציונה בכך שהתכוונה להכשיל את השוטרת בתפקידה או

למנוע או להפריע לה למלא את תפקידה כדין.

3. ביום 6.6.2022 ניתנה תשובת הנאשמת לכתב האישום. הנאשמת כפרה בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום ובעובדות שפורטו בסעיף 4 לכתב האישום. דהיינו; אין מחלוקת של ממש באשר להשתלשלות והאינטראקציה המתוארת בסעיפים 1-3 לעובדות כתב האישום. אין מחלוקת כי הנאשמת ירדה מהרכב והלכה לכיוונה של השוטרת, אלא שהנאשמת מכחישה מכל וכל את מעשי התקיפה המיוחסים לה - דחיפה, משיכה בשיער ובמשקפיים. הנאשמת, כך נטען, היא זו שהותקפה ע"י השוטרת ציונה כאשר ניגשה אליה להציג אישורי עבודה חיוניים שהתירו לנאשמת ואחיותיה לצאת מהבית חרף מגבלות תקנות הקורונה.

4. נוכח המענה שניתן לכתב האישום ליבת המחלוקת בין הצדדים היא, אפוא, ביחס למעשים העובדתיים המבססים את עבירת התקיפה המיוחסת לנאשמת. בהקשר זה הנאשמת טוענת לא זו בלבד שהיא **לא תקפה** אלא היא הותקפה על ידי השוטרת ציונה.

הראיות שהובאו על ידי הצדדים

5. הראיות הבאות הוגשו בהסכמת הצדדים: הודעת הנאשמת (ת/1); דוח ביקור בזירה לחוקר ז"ט (ת/2); מזכר בירור סרטונים (ת/3); מזכר בנוגע למצלמות גוף (ת/4); מזכר שיחה עם אחות הנאשמת (ת/5). במהלך שמיעת הראיות הוגש דוח על מעצר (ת/6) ותרשים שצויר ע"י השוטרת גליה (ת/7).

6. במסגרת פרשת ההגנה העידה הנאשמת לעצמה. כמו כן, ב"כ הנאשמת הגיש דו"ח הפעולה שנרשם על ידי השוטרת ציונה בתיק חקירה אחר (נ/1); דוח פעולה מס' 97813888 (נ/2) ואת הודעת השוטרת ציונה במשטרה (נ/3) בתיק חקירה נושא כתב האישום; סרטון המתעד את האירוע ואשר צולם על ידי אחות הנאשמת ביום האירוע (נ/4) וכן הוגשו הודעת השוטרת גליה (נ/5) ומזכר ריענון עדים (נ/6).

ראיות התביעה

(1) עדות התביעה השוטרת ציונה :

7. בחקירתה הראשית מסרה השוטרת ציונה כי האירוע התרחש בתקופה שבה היה סגר כללי עקב מגבלות הקורונה. השוטרת סיפרה כי הוקם מחסום בדרך שועפט, הנאשמת ואחיותיה התבקשו לעצור במחסום. לטענת השוטרת ציונה, בשיחה עימן כל אחת מהאחיות מסרה גרסה שונה. לדברי השוטרת ציונה אחת האחיות ברכה היתה קטינה כבת 12. נוכח גרסותיהם הסותרות, הודיעה להם השוטרת ציונה כי בכוונתה לרשום להן דו"ח קורונה. לטענת השוטרת ציונה, היא הסבירה לנאשמת שיש להן אפשרות לפנות לבית המשפט במידת הצורך. לטענתה, הנהגת אחת מן אחיותיה, שישבו מאחור, יצאו והחלו לצעוק לעברה "**את לא יודעת מי זה אבי**" (פרוטוקול הדיון 12.9.2022 עמ' 8 שו'3).

8. השוטרת ציונה מסרה בעדותה, כי הנאשמת נצמדה אליה והיא סימנה לה עם היד שתתרחק ממנה. לטענתן השוטרת ציונה, בשלב זה, הנאשמת **משכה בשיערה**. השוטרת ציונה מסר בעדותה כי בעקבות כך היא צעקה **לשוטרת גליה**, אשר עמדה במרחק של 5 מטרים ממנה, לסייע לה. העדה מסרה כי בסיועה של השוטרת גליה הצליחה להשתחרר ממשיכת השיער של הנאשמת (עמ' 8 שו' 5-8). נוכח מעשה זה היא הודיעה לנאשמת שהיא עצורה.

9. השוטרת ציונה מסרה בעדותה כי מכחישה את הטענה לפיה היא זו שמשכה לנאשמת בשיער. בעדותה מסרה השוטרת כי הנאשמת ואחיותיה לא הציגו בפניה אישורים, אלא, אמרו כי הן נוסעות לעבודה כאשר ברכב היתה ילדה כבת 12.

10. באשר למשיכת המשקפיים, מסרה השוטרת כך: **"לא היה לי משקפיים. אני לא זוכרת"** (עמ' 9 שו' 15).

11. באשר לכך שהאירוע לא תועד במצלמת גוף שהיא נשאה, ולאחר ריענון זיכרונה באמצעות דוח הפעולה, השיבה כי **בדו"ח הפעולה כתוב ש"הייתה בעיה טכנית"** (עמ' 9 שו' 23). בהמשך עדותה הסבירה ש"**הייתה בעיה במצלמה והיא לא נדלקה**"... (עמ' 9 שו' 25).

12. בחקירה הנגדית, הטיח ב"כ הנאשמת בפני השוטרת ציונה התבטאויות שונות, מאירוע אחר, ובו נשמעה לכאורה השוטרת ציונה אומרת כך: **"אני ארצח אותך יא בן אלף זונה"**, וכן נשמעת אומרת לשוטר שכנראה הי שותף שלה כי החשוד באירוע האחר צריך **"מסאז' לביצים"** (עמ' 11 שו' 20-22). ב"כ הנאשמת השמיע לה את ההקלטות מהאירוע האחר. על ההקלטות השיבה ציונה: **"זה לא נשמע כמו הקול שלי"** (עמ' 13 שו' 1). על מנת לאשר כי ההקלטות הגיעו ממצלמת הגוף של השוטרת ציונה, הגיש ב"כ הנאשמת את דו"ח הפעולה של השוטרת ציונה, אשר סומן (נ/1). השוטרת ציונה אישרה כי אכן מדובר בדו"ח שלה, אולם טענה כי ייתכן והשותף שלה כתב אותו (עמ' 12 שו' 19).

13. ב"כ הנאשמת הטיח בשוטרת ציונה כי בידיו סרטון חלקי המתעד אותה תוקפת באלימות את הנאשמת כשבידי הנאשמת אישור העבודה כפי שנטען על ידי הנאשמת. תחילה השיבה כי אינה זוכרת ובהמשך טענה כי ייתכן ונגעה לנאשמת בשיער בזמן שהאחרונה משכה לה בשיער. עוד הוסיפה כי תחילה הרחיקה את הנאשמת בעזרת ידה ולאחר שמשכה לה בשיער הרחיקה אותה בעזרת רגליה וכלשונה **"אולי אחרי שמשכה את השערות יכול להיות גם עם הרגליים"** (עמ' 15 שו' 5-6). בהמשך נשאלה האם בקיאה בענייני קורונה והאם מותר להעביר קטין מבית לבית על מנת שיוכלו לצאת לעבוד, על כך השיבה **"זה לא בסדר אם אין אישורים ולאחת מהן לא היה"** (עמ' 15 שו' 23-24).

14. כבר עתה אציין כי השוטרת ציונה לא התייחסה כלל ועיקר לדרך שהנאשמת דחפה אותה. אשר למשיכת המשקפיים; השוטרת ציונה מסרה שאיננה זוכרת שהרכיבה משקפיים.

(2) עדות השוטרת גליה קדם (להלן: "השוטרת גליה" או "גליה")

15. השוטרת מסרה כי בזמן האירוע הצטרפה כמתגברת לשוטרת ציונה לצורך אכיפת מגבלות הקורונה. בעדותה מסרה גליה כי ביום האירוע, ביצעו מחסום עצירה לכלי רב שהגיעו מכיוון כללי שועפט לכיוון צומת הגבעה הצרפתית. לדבריה, ברכבה של הנאשמת היו 4 בנות, ללא אישורים, השוטרת ציונה עמדה עמן בצד הדרך. השוטרת ציונה מסרה כי שמעה צעקות והבחינה בנאשמת מושכת בחוזקה בשערותיה של השוטרת ציונה ובמשקפיים שלה נופלות (עמ' 18 שו' 5-6; 13-14). לדבריה, ניגשה להפריד ביניהן וביקשה מהנאשמת להמתין ברכבה עד להגעת התגבור.

16. באשר למשיכת שיערה של השוטרת ציונה הדגישה גליה כי הנאשמת **"משכה וזרקה לה את המשקפיים..."** (עמוד 18 שו' 14). השוטרת גליה עמדה על כך שבאירוע **"היו משקפיים חד משמעית ושהם נפלו. היא גם שמה משקפיים"** (המשך שורה 14).

17. **בחקירתה הנגדית השיבה** כי עמדה במרחק מטרים ספורים מהשוטרת ציונה, והוסיפה כי תחילה היו צעקות שלא ייחסה להן חשיבות אולם תוך כדי הצעקות התלהמו ושמעה את הנאשמת צועקת **"שהיא הבת של אבו טיר"** (עמ' 19 שו' 7). עוד הוסיפה כי האחיות יצאו ונכנסו מהרכב מספר פעמים, אך לא זכרה באיזה שלב היו מחוץ לרכב.

עוד ציינה השוטרת גליה כי השוטרת ציונה סימנה לנאשמת להתרחק עם היד אך מבלי שנגעה בה. בעקבות טענה זו, ב"כ הנאשמת, בחקירתו הנגדית, הטיח בפניה כי השוטרת ציונה עצמה מודה שדחפה את הנאשמת על מנת לסמן לה להתרחק. על כך השיבה השוטרת גליה כי **"אני ציינתי הדפה"** (עמ' 21 שו' 6).

(3) הודעת נאשמת - 1/ת;

18. מחקירת הנאשמת (1/ת) שנגבתה ע"י השוטרת רס"ר אדהם עוביד זועבי, ואשר הוגשה בהסכמה, עולה כי ההודעה תועדה בכתב בשפה העברית. בהודעה לא צוין באיזה שפה התנהלה החקירה.

19. בהודעתה (1/ת) מסרה הנאשמת כי היא זו שהותקפה ע"י השוטרת ולא ההפך. לדבריה בחקירה, ירדה מהרכב על מנת להציג לשוטרת את אישורי העבודה המאפשר יציאתה לעבודה, אך השוטרת ציונה סירבה לבדוק את האישור ואף תקפה אותה, ובלשונה של הנאשמת: **"ואמרה לי תחזרי לרכב ונתנה לי מכה בפנים"** (1/ת עמוד 3 שו' 34-35).

20. עוד עולה מחקירת הנאשמת כי היא מאשרת שדחפה את השוטרת אחרי שלכאורה השוטרת ציונה תקפה אותה (1/ת שו' 39, שו' 43). לשאלת החוקר איך היא דחפה את השוטרת, ענתה הנאשמת **"בידיים שלי דחפתי אותה. מהצוואר קרוב לשיער שלה אבל היא חשבה שאני משכתי לה מהשיער"** (1/ת שו' 40-41). כאשר החוקר שואל את הנאשמת **"אבל את משכת אותה מהשיער מה יש לך להגיד על זה?"** השיבה הנאשמת כך: **"אני דחפתי"**

אותה, הידיים שלי היו קרובות לשיער שלה ובגלל זה היא חשבה שאני משכתי לה בשיער" (ת/1 שו' 51).

21. הנאשמת ציינה עוד כי לאחר אירוע התקיפה ההדדי השוטרת ציונה הורתה לה לחזור לרכב.

(4) דוח ביקור בזירה - חוקר ז"ט

22. מהדוח (ת/2) עולה כי בוצע סריקה במקום האירוע ולא נמצא מצלמת אבטחה רלוונטית.

(5) מזכר מיום 23.5.2021 - בירור סרטונים

23. מהמזכר (ת/3) עולה כי שוטר מהיחידה החוקרת התקשר לנאשמת ושאל האם בידיה סרטון שצולם ע"י מי מהאנשים שהיו באירוע. מהמזכר עולה כי הנאשמת מסרה שאין סרטון מצולם וכי היא לא יודעת אם מי מהאנשים שנכחו צילם.

(6) מזכר מיום 23.5.2021 שיחה עם הנאשמת

24. מהמזכר (ת/5) עולה כי לאחר שהסתבר ליחידה החוקרת שקיים סרטון, היחידה החוקרת פנתה שוב לנאשמת. מהמזכר עולה כי הנאשמת אישרה כי אכן היה תיעוד של האירוע לאחותה ריהאם אך מסרה כי הטלפון של אחותה נשבר וכי אין להם את התיעוד.

(7) מזכר בירור בנוגע למצלמות גוף

25. מהמזכר (ת/4) עולה כי האירוע לא תועד במצלמות גוף של השוטרות.

(8) דוח מעצר הנאשמת

26. ע"פ דוח מעצר הנאשמת (ת/6) שנערך ע"י השוטרת ציונה צרפתי, עולה כי הנאשמת נעצרה בגין תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו.

ראיות ההגנה

עדות הנאשמת:

27. **הנאשמת העידה לעצמה.** בחקירתה הראשית מסרה כי בזמן האירוע עבדה בסופר בשם "ויקטורי", מקום עבודה הנחשב לחיוני. הנאשמת יחד עם שלושת אחיותיה, כאשר הקטנה כבת 12 שנים, נסעו מכיוון ביתה של האחות הגדולה לעבר בית הוריהם. כל זאת על מנת להעביר את האחות הקטנה לבית הוריהם ומשם להמשיך בנסיעה למקום עבודתם. לנאשמת ואחיותיה והבוגרות, היו אישורים המאפשרים לצאת לעבודה בתקופת הסגר.

עמוד 5

28. הנאשמת ואחיותיה התבקשו לעצור ולהציג תעודות זהות. בשלב זה החלה השוטרת ציונה לרשום דוחות מבלי לבקש לראות את האישורים. תחילה, ניסתה לדבר עם השוטרת ציונה דרך חלון הרכב ומשלא הקשיבה לה, ירדה הנאשמת מהרכב. השוטרת ציונה החלה לצעוק לעברה והורתה לה לחזור לרכב. הנאשמת מסרה כי התקרבה אל השוטרת וביקשה שתראה את האישורים. השוטרת בתגובה תקפה את הנאשמת וכלשונה **"נתנה לי מכה בפנים שלי, אחר כך ניסתי להרחיק אותה כי קיבלתי מכה חזקה, גם נתנה לי מכה בפנים ואמרה לי להיכנס לאוטו, ואני דחפתי אותה ליד השיער שלה והיא חשבה שאני מושכת לה בשיער"** (עמוד 22 שו' 14-17). לדבריה, השוטרת גליה ואחיותיה ניסו להפריד.

29. בעניין חקירתה במשטרה, תחילה, מסרה הנאשמת כי נחקרה בשפה העברית, ובהמשך, היא משנה גרסה ומסרת כי נחקרה בשפה הערבית.

30. הנאשמת אישרה בחקירתה הנגדית כי גרה באום טובה אצל הוריה ואילו אחותה הגדולה, שם שהתה, גרה בענתא. הנאשמת מסרה כי לא כעסה על עצם קבלת הדו"ח אלא על כך שלא נשאלה האם בידיהם אישורים. הנאשמת טענה, כי גם כאשר ירדה מהרכב להציג את האישורים השוטרת ציונה סירבה לבדוק אותם וצעקה לעברה להיכנס חזרה לרכב.

31. בעניין התקיפה, מסרה הנאשמת כי לאחר שהותקפה ע"י השוטרת ציונה ניסתה להרחיק אותה וכתוצאה מפעולת ההרחקה, חשבה השוטרת ציונה כי הנאשמת משכה לה בשיער **"ניסיתי להרחיק אותה ממני והיא חשבה שמשכתי לה בשיער, כי זה היה קרוב לשיער"** (עמוד 25 שו' 9). לשאלת ב"כ המאשימה, מדוע השוטרת גליה הייתה צריכה להפריד ביניהם אם היה מדובר רק בדחיפה על מנת להרחיק. על כך השיבה הנאשמת, כי השוטרת ציונה היא זו שמשכה לה בשיער לאחר שזו דחפה אותה וכי השוטרת גליה תפסה את ציונה על מנת להפריד אך לא התקרבה אליה. ב"כ המאשימה, הטיחה בנאשמת את גרסת אחותה הקטנה אשר מסרה בהודעתה במשטרה שהנאשמת משכה לשוטרת ציונה בשיער. על כך השיבה הנאשמת כי **"זה לא נכון, אם השוטרת חשבה שנגעתי לה בשיער, זה לא נכון, גם אחותי חשבה שנגעו לה בשיער, אולי כל האחיות שלי"** (עמוד 26 שו' 30).

עדות האחיות אנהדי

32. **עדת הגנה גב' אנהדי דבש (להלן: "אנהדי"):** בחקירתה הראשית מסרה כי יצאה יחד עם הנאשמת מביתם בצור באהר לבית אחותה שגרה בענתא על מנת לאסוף אותה ואת אחותה הקטינה. כאשר הגיעו למחסום השוטרת ציונה פנתה אליהן ושאלה לאן פניהם מועדות. הנאשמת ואחיותיה השיבו כי נוסעות לעבודה ואף הציגו אישורים. השוטרת ציונה לא התרשמה מהאישורים והחלה לרשום דוחות וזאת מאחר ולאחות הקטינה לא היה אישור. בהמשך לכך, ירדה הנאשמת מהרכב על מנת להראות לשוטרת ציונה את האישורים ולבדוק מדוע היא רושמת להן דוחות. לדברי אנהדי, השוטרת ציונה צעקה לעבר הנאשמת מדוע היא יורדת מהרכב, הנאשמת השיבה כי בידיה אישורים ומסרבת לחזור לרכב. בשלב זה, כך לטענתה, הכתה השוטרת ציונה את הנאשמת בפניה. הנאשמת בתגובה הרחיקה אותה והשוטרת ציונה משכה לה בשיער ותקפה אותה.

33. לשאלת ב"כ המאשימה, מדוע הנאשמת טענה כי לא הראו לשוטרת ציונה את האישורים ואילו אנהדי מסרה בחקירתה הראשית שכן הציגו. על כך השיבה כי הציגו את האישורים ואף יצרה קשר עם הבוס שלה, לבקשתה של השוטרת ציונה, על מנת שיאשר כי אכן היא מגיעה לעבודה. עוד הוסיפה, כי מאחר והשוטרת ציונה החלה לרשום דוחות, ירדה הנאשמת מהרכב וזאת כדי להציג בפניה את האישורים ולשאול מדוע היא רושמת את הדוחות על אף האישורים. אנהדי מחדדת כי השוטרת ציונה היא זו שמשכה לנאשמת בשיער ולא ההיפך. לשאלת ב"כ המאשימה, מדוע לא ציינה כבר פעם הראשונה את העובדה שהשוטרת ציונה משכה לנאשמת בשיער. אנהדי בתגובה טענה כי סיפרה הכל מהתחלה. לבסוף, לשאלת ב"כ המאשימה, טוענת כי לא דיברה עם אחיותיה לאחר החקירה. עוד הוסיפה כי גרות בבתים נפרדים וגם לאחר האירוע לא דיברו.

עדות האחות ג'אן

34. **עדת הגנה ג'או אבו טיר (להלן: "ג'אן")**: בחקירתה הראשית מסרה כי היא האחות המתגוררת בענתא. לדבריה, כאשר הגיעו למחסום, התבקשו להציג תעודות זהות ואישורים. כאשר הציגו את האישורים, השוטרת ציונה החלה לצעוק לעברם. הנאשמת, כך לדברי ג'אן, שאלה את השוטרת ציונה מדוע היא צועקת עליהן. משלא התייחסה, ירדה הנאשמת מהרכב על מנת להציג את האישורים ולדבריה **"רוואן יצאה מהרכב והרחיקה את השוטרת ממנה"** (עמ' 31 שו' 12). בשלב זה, כך לטענתה, תקפה ודחפה השוטרת ציונה את הנאשמת ואף משכה בשערותיה. עוד הוסיפה, כי השוטרת ציונה אף הכתה את הנאשמת בראשה בעזרת מכשיר הקשר. לשאלת ב"כ הנאשמת בעניין הסדר הכרונולוגי של המגע, טענה כי השוטרת תקפה קודם ורק לאחר מכן ומתוך התגוננות הרחיקה הנאשמת את השוטרת וכלשונה **"השוטרת התחילה כי אחותי רוואן ירדה מהרכב להראות לה את האישור"** (עמוד 31 שו' 19). בנוסף, ציינה כי בשלב זה לא ניגשו לעזור או להפריד ונשארו ברכב מתוך פחד. ב"כ הנאשמת מציג בפניה סרטון בן 2 שניות מיום האירוע, ג'אן מאשרת כי צילמה את הסרטון באמצעות מכשיר הנייד שלה מיד כאשר הבחינה בשוטרת ציונה מושכת בשערות ראשה של הנאשמת (עמ' 31 שו' 17-15). בהקשר זה יצוין, כי בחקירתה הנגדית מסרה ג'אן כך: **"שהתחילה לתקוף את אחותי צילמתי. רואים בסרטון שאני מצלמת בשלב שהשוטרת מושכת לרוואן בשיער"** (עמ' 34 שו' 30-31).

35. בחקירתה הנגדית הטיחה בה ב"כ המאשימה כי בחקירתה במשטרה טענה כי הפרידה בין השוטרת ציונה והנאשמת ואילו כעת טוענת כי לא הפרידה או התקרבה אליהן. תחילה, הכחישה וטענה כי נכתבו הרבה דברים שלא אמרה ולאחר שב"כ המאשימה הקריאה לה את עדותה, טענה כי לא מבינה את השפה העברית וכלשונה **"אני שוב אומרת, לא הבנתי את השפה העברית, הוא דיבר ערבית ועברית, יכול להיות ששאל אותי ולא הבנתי את השאלות. אני אמרתי לו שאני עמדתי ולא התערבתי כלל"** (עמוד 34 שו' 14).

סרטון תיעוד האירוע (4/נ):

36. ב"כ הנאשמת הגיש סרטון ובו תיעוד האירוע (4/נ). מדובר בתיעוד שנמשך 2 שניות בלבד. להלן התוכן העולה מהתיעוד הקצר: בשניות 0-1 נראתה הנאשמת כשפניה לכיוון הנגדי של המצלמה, כשהיא לוקחת צעד אחד אחורה. בו במקביל נראתה השוטרת גליה מתקרבת לעבר השוטרת ציונה והנאשמת. בשנייה 1-2 נראתה הנאשמת כשהיא מרימה את רגלה השמאלית לעבר השוטרת ואת השוטרת ציונה מניפה את ידה לעבר פניה של הנאשמת ונותנת לה מכה בפנים תוך שהנאשמת מרימה את ידה הימנית כשבידה דפים. בנוסף, ניתן לראות כי ג'אן, המחזיקה בטלפון

המתעד את האירוע, מתקרבת לעבר הנאשמת והשוטרת ציונה.

עיקרי טענות הצדדים:

37. בסיכומיה, טענה ב"כ המאשימה כי יש לאמץ את גרסת השוטרת ציונה ולדחות את גרסת הנאשמת לפיה השוטרת ציונה היא זו שתקפה תחילה. לטענת המאשימה יש להעדיף את עדות השוטרת ציונה שכן יצרה רושם מהימן ומסרה אך את התיאור העובדתי של האירוע וכי יש לדחות מכל וכל את גרסת הנאשמת וזאת נוכח ריבוי הסתירות בעדותה ובעדויות אחיותיה. התביעה טענה כי השוטרת מילאה את תפקידה כראוי וכי דוח הקורונה ניתן על פי סמכותה. הנאשמת, כך לטענת ב"כ המאשימה, ירדה מן הרכב מיוזמתה על מנת להתעמת עם השוטרת, התקרבה אליה תוך שהיא צועקת ולבסוף דחפה ומשכה בשערה בחוזקה. אין לקבל את הטענה לפיה הנאשמת רק דחפה את השוטרת ציונה כי אחרת לא היה סיבה לשוטרת גליה להתערב ולהפריד ביניהם. עוד נטען כי לדברי ההגנה הנאשמת ואחיותיה מסרו את אישורי העבודה בתחנת המשטרה ואולם, בחומר הראיות בתיק לא נמצא אישורי העבודה. לבסוף, טוענת התביעה כי גרסאות האחיות סותרות ועל כן אין לקבל את גרסאותיהם ולהסתמך עליהן. באשר להבדלים הטכניים בין גרסאות השוטרות, סבורה המאשימה כי מדובר באירוע לפני כשנתיים ובשוטרות המטפלות באירועים רבים ועל כן יתכן שהשוטרות לא זכרו את כל הפרטים. על כן, אין לייחס משמעות ראייתית לעניין זה.

ב"כ המאשימה עתרה להרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה.

38. ב"כ הנאשמת טען כי לא ניתן לבסס הרשעה על סמך עדויותיהם של השוטרת ציונה והשוטרת גליה. לדבריו, ראיות התביעה בתיק עמדו בסתירה עם כתב האישום שהוגש. לראיה, השוטרת ציונה טענה כי מלבד משיכת השיער לא היתה תקיפה נוספת ואילו בכתב האישום מיוחס לנאשמת אף את דחיפת השוטרת ציונה על ידי הנאשמת. ב"כ הנאשמת הצביעה על הסתירות שבין גרסאות השוטרות בעניין המשקפיים ואופן ההרחקה של הנאשמת על ידי השוטרת ציונה.

39. בסיכומיו עמד על כך ב"כ הנאשמת כי חקירת הנאשמת במשטרה התנהלה בשפה הערבית אך תועדה בשפה העברית. לטענתו, סעיף 8 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), תשס"ב 2002, קובע כי כאשר מתועדת חקירת חשוד בכתב בלבד, יהיה תיעוד החקירה בשפה בה התנהלה החקירה. ככל שלא ניתן לתעד בכתב את חקירת החשוד בשפה שבה התנהלה, הרי שהחקירה היתה אמורה להיות מתועדת בתיעוד חזותי או קולי. במקרה דנן, חקירת הנאשמת לא תועדה.

40. עוד נטען בסיכומיו כי לא ניתן לבסס ממצאים עובדתיים בפלילים על סמך עדותה של השוטרת ציונה וזאת ניתן ללמוד מראיות ההגנה שהוגשו מתיקים אחרים שבהם נשמעת השוטרת ציונה מתבטאת באמירות בוטות. לטעמו נתון זה, יש כדי להצביע על אופי עצבני חשדני וכוחני מצידה של השוטרת ציונה.

ביחס לעדות ההגנה, נטען כי אינן חפות מאי דיוקים ואולם נוכח חלוף הזמן, מדובר בעדויות אמינות.

לבסוף, מתייחס ב"כ הנאשמת לסיכומיה של ב"כ המאשימה וטוען כי על מנת שתוכל להוכיח כי עדות ההגנה סתרו את עצמן ביחס לאמירותיהם במשטרה, עליה להוכיח את אמירת האמרה במשטרה ומשלא עשתה כך לא עלה

בידיה להוכיח את הסתירות.

לטעמו של ב"כ הנאשמת, התביעה לא עמדה בנטל ההוכחה הנדרש. על כן, עתר ב"כ הנאשמת לזכות את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה.

דין והכרעה

41. לאחר ששמעתי את הראיות, עיינתי באלו שהוגשו ואף קראתי טענות הצדדים בסיכומים, אני סבור שיש לזכות את הנאשמת באופן חלקי בחלק מן העובדות המיוחסות לה בסעיף 4 לעובדות כתב האישום ולהרשיעה אך בתקיפה שבאה לידי ביטוי במשיכת השיער של השוטרת ציונה, והכל כפי שיפורט להלן.

42. כפי שצוין לעיל, עצם המפגש בין השוטרות לבין הנאשמת ואחיותיה אינו נתון במחלוקת. עיקר המחלוקת נוגעת לשאלה האם הנאשמת תקפה את השוטרת ציונה ראשונה. כפועל יוצא מכך, יש לברר האם המעשים הנטענים - דחיפה, משיכה בשיער ובמשקפיים - הוכחו ע"י המאשימה.

43. מטבע הדברים יש להכריע בשאלות אלו ע"פ מהימנות הראיות שהובאו בפני בית המשפט.

קביעת מהימנות וממצאי עובדה

44. באשר למסכת הראייתית שהובא ע"י התביעה: באשר לעדותה של השוטרת ציונה: השוטרת ציונה עומתה בחקירתה הנגדית ביחס לאירועים בהם טיפלה בעבר. השוטרת מסרה עדות פתלתלה שלא ניתן לתת בה אמון ביחס לאותם אירועים. מובן מאליו שבית המשפט לא חשוף למכלול הנתונים של האירוע בו השוטרת התבטאה באופן בוטה ולא הולץ בלשון המעטה כלפי חשודים. ייתכן שאם השוטרת ציונה הייתה מוסרת הסבר סביר לאמירותיה ניתן היה בהחלט שלא לתת משקל או משמעות להתבטאויות אלה. אלא שעל אף ראיות הגנה שהוצגו לה (1/נ וכן הקלטה שהושמעה לה) השוטרת ציונה התחמקה ובכך הותירה רושם לא אמין. העדה התכחשה לחלוטין לדבריה על אף שהוצג בפניה דוח פעולה הרשום על שמה וכן הקלטה בו היא נשמעת. בנסיבות אלה, אכן לא ניתן לבסס ממצא עובדתי על סמך גרסתה של השוטרת ציונה בלבד.

45. יחד עם זאת, גרסתה של השוטרת ציונה איננה עומדת לבד. בנוסף לגרסתה הציגה המאשימה ראיות נוספות שלטעמי יש מקום לתת להן משקל אשר מבסס הרשעה בחלק מן העובדות המבטאות את עבירת התקיפה כפי המתואר בסעיף 4 לעובדות כתב האישום. עדותה של השוטרת גליה הייתה עקבית ואף הותירה רושם מהימן. השוטרת גליה לא הייתה עדה לדין ודברים שהתנהל בין הנאשמת לשוטרת ציונה אך היא שמעה צעקות והבחינה בנאשמת שתקפה את השוטרת ע"י משיכה בשיערה. כמו כן, השוטרת גליה מסרה כי היא זוכרת בוודאות שלשוטרת ציונה היו משקפיים וכי אלו נפלו בעקבות משיכת השיער. מדובר בשוטרת שמשתתפת כחוקרת במשך 24 שנים במשטרה, והרושם שהותירה בפני היה רושם אמין. יצוין כי עדותה ביחס לכך שהשוטרת ציונה הרכיבה משקפיים אושש בסופו של יום גם בתיעוד שהוגש ע"י ההגנה בו נראת השוטרת ציונה מרכיבה משקפיים, זאת על אף שהשוטרת ציונה טענה, תחילה, שכלל לא הרכיבה משקפיים, ולבסוף, טענה שאיננה זוכרת אם הרכיבה משקפיים. בנסיבות אלה, מצאתי לתת מצאתי לתת אימון מלא לגרסת השוטרת גליה.

46. נוכח האמור, וכפי שיפורט עוד בהמשך, אני סבור שיש לחלק בין מעשה הדחיפה המיוחס לנאשמת לבין משיכת שיערה של השוטרת ציונה. אסביר.

47. **באשר לדחיפה:** בעדותה השוטרת ציונה כלל לא ציינה כי הנאשמת דחפה אותה. כך הן בחקירתה הראשית והן בחקירתה הנגדית. כך גם עלה מעדותה של השוטרת גליה. השוטרת גליה לא ציינה בעדותה שהבחינה בכך שהנאשמת דוחפת את השוטרת ציונה זאת על אף שהשוטרת גליה הייתה בקרבתה. לפי כך, התביעה לא הוכיחה כי הנאשמת דחפה את השוטרת ויש לזכות את הנאשמת ממעשה זה ומעבירה של תקיפה שבאה לידי ביטוי בדחיפת השוטרת ציונה.

48. **באשר למשיכת השיער והמשקפיים:** כפי שצוין לעיל, השוטרת גליה שאת עדותה מצאתי מהימנה, תיארה כי הנאשמת משכה בחוזקה בשיערה של השוטרת ציונה. הדעת נותנת שאירוע של משיכה בשיער בין אזרח לשוטרת איננו אירוע תדיר. משכך אין מדובר באירוע בו היה ניסיון להעליל על הנאשמת מעשה שלא עשתה. בהקשר זה יצוין כי אף גרסתה של הנאשמת לפיה השוטרת ציונה יכלה לחשוב שהיא משכה לה בשיער נוכח הועבדה שהיא דחפה אותה באזור הצוואר, יש בה כדי לחזק, במובנים מסוימים דווקא את גרסת השוטרת.

49. באשר לראיות ההגנה, הנאשמת בהודעתה (ת/1) כפי שתוארה לעיל לא הכחישה כי תקפה את השוטרת אלא שהדבר נעשה כתגובה לתקיפת השוטרת. בתמיכה לטענה זו, הוגש ע"י ההגנה סרטון המתעד את אירוע התקיפה (נ/4). הסרטון שהוגש ע"י ההגנה הינו באורך של 2 שניות. במהלך שמיעת הראיות נמסר ע"י הסנגור כי הסרטון הועבר אליו בסמוך למועד הדיון. צפייה בסרטון מעלה מספר תהיות: ראשית, מדוע עדת ההגנה צילמה סרטון באורך כה קצר. הדעת נותנת שאם מאן דהוא רוצה לתעד אירוע תקיפה ולשם כך מפעיל מצלמה מצופה כי המצלמה תפעל יותר משתי שניות. שנית, תהיה נוספת שעולה מעצם הגשת הסרטון היא מדוע הסרטון שיש בו לכאורה להקל עם הנאשמת הועבר לסנגור אך ערב שמיעת הראיות בעוד שמהמזכרים הושגו ע"י התביעה עולה כי היחידה החוקרת פנתה לנאשמת לא אחת ביחס לתיעוד. סימני שאלה אלה מובילות למסקנה שיתכן ומדובר בסרט שאיננו משקף נכונה את האירוע, שאם לא כן, לא היה מקום "להחביאו" משך תקופה ארוכה.

50. בנוסף, הסרטון (נ/4) איננו משקף גם את הנטען ע"י אחותה של הנאשמת אשר תיעדה את האירוע. מעדותה של ג'אן עלה כי היא תיעדה את השוטרת ציונה מושכת בשיערה של הנאשמת, אלא שהסרטון לא מתעד אירוע של משיכת שיער. הסרטון אכן מתעד כפי שתואר לעיל את השוטרת ציונה מניפה יד לעבר פניה של הנאשמת אך לא מתעד אירוע של משיכת שיער. מדובר בסרטון קצר שלטעמי אין בו כדי לשקף את כל שאירע בזירת האירוע מתחילתו ועד סופו. לפי כך לא מצאתי להעניק משקל מכריע לתוכן העולה ממנו.

51. אחיותיה של הנאשמת מסרו גרסאות לפיהן הנאשמת הותקפה ע"י השוטרת ציונה. עם זאת, מלבד הטענה שהשוטרת תקפה את הנאשמת, עדותן של האחיות הייתה רוויה בסתירות. בהקשר זה אין לי אלא להפנות לטבלת הסתירות שהציגה המאשימה. אחיותיה של הנאשמת הציגו גרסאות סותרות ביחס לעצם ההגעה לזירת האירוע, בעניין מעורבותן בעימות בין הנאשמת לשוטרת ציונה, הגרסאות הסותרות בין עדותן בבית המשפט להודעות שנמסרו במשטרה כפי שעלה מחקירתן הנגדית.

52. ב"כ הנאשמת טען כי היחידה החוקרת לא גבתה את ההודעה מהנאשמת בהתאם להוראות סעיף 8 לחוק סדר הדין הפלילי [חקירת חשודים] התשס"ב - 2002, הקובע לאמור:

" לענין שפת התיעוד של חקירת חשוד בתחנה יחולו הוראות אלה:

(1) תועדה חקירת חשוד בכתב בלבד, יהיה התיעוד בשפה שבה התנהלה החקירה;

(2) לא ניתן לתעד בכתב חקירתו של חשוד בשפה שבה היא מתנהלת, תתועד החקירה בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי; ואולם אם התנהלה החקירה בשפת סימנים, תתועד בתיעוד חזותי בלבד;

(3) היה לשוטר יסוד להניח שהחשוד אינו יודע קרוא וכתוב או שהוא אדם עם מוגבלות, המקשה עליו לאשר את נכונות תיעוד החקירה בכתב, תתועד החקירה בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי;

(4) לענין סעיף זה וסעיף 10, "מוגבלות" - לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית".

הודעת הנאשמת (ת/1) הוגשה בהסכמה וללא חקירתו של גובה ההודעה, כך שנסיבות גביית ההודעה לא התבררו בדבעי. יחד עם זאת, במקרה זה לא ראיתי צורך להידרש לאופן גביית ההודעה הנאשמת משעה שהנאשמת בהודעתה ובעדותה בבית המשפט מסרה גרסה דומה. מעבר לכך, אף אם נפל פגם בעניין זה, אין משמעות הדבר שיש לפסול את הראיה מכל וכל, אם כי יש לתת משקל למשקל הראיה ביחס לפגם שנפל. בהקשר זה נקבע, בע"פ 1746/00 אנטולי ברילב נגד מדינת ישראל: **"עד עתה הייתה עמדתנו כי פגם זה כשלעצמו, אינו עולה כדי פסילת ההודעה"**.

53. באשר להעדרו של תיעוד ע"י מצלמת גוף: שותף אני לטענות שהעלה ב"כ הנאשמת בסיכומיו. השוטר ציונה טענה שהאירוע לא תועד במצלמת גוף על אף שהייתה מצוידת שמצלמות הגוף. השוטר ציונה ציינה כי הייתה תקלה במצלמת הגוף. אכן ייתכנו מקרים של תקלה במצלמות גוף אך הניסיון המצטבר מלמד שמדובר בטענה חוזרת. מצלמות גוף נועדו להתמודד עם טענות מסוג הטענות שמעלה הנאשמת. לא די בטענה שמצלמת הגוף לא פעלה עקב תקלה שאין בצדה כל הסבר. מצופה שכאשר שוטר יוצא לפעילות מצויד במצלמות גוף יבדוק שאין מדובר במצלמה תקולה. יש לקוות כי עניין זה יופנם אצל גורמי האכיפה ויוסקו המסקנות הרלוונטיות. עם זאת, במקרה קונקרטי זה, לנוכח עדותה של השוטר גליה שנמצאה מהימנה על ידי, מצאתי שלא לתת משקל מכריע לעניין זה.

54. לנוכח כל המאור לעיל, אני מזכה את הנאשמת ממעשה הדחיפה המיוחס לה. יחד עם זאת, לנוכח הראיות שהוצגו בפניי, מצאתי להרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה על דרך משיכה בשיער של השוטר ציונה.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשפ"ג, 10 נובמבר 2022, במעמד הצדדים